

Zbornik sudske prakse

Predmet T-491/17

**Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo”
protiv
Europske komisije**

Rješenje Općeg suda (drugo vijeće) od 24. rujna 2019.

„Tužba za poništenje – Državne potpore – Program potpora uspostavljen od strane Italije u korist određenih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga – Troškovi vezani uz odsutnost radnika zbog majčinstva i pružanja pomoći ovisnim članovima obitelji – Doprinosi uplaćeni od strane države privatnim poduzetnicima – Odluka o neospornosti – Nepostojanje stavljanja u nepovoljan tržišni položaj – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost”

Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Regulatorni akti – Akti koji ne podrazumijevaju provedbene mjere i izravno se odnose na tužitelja – Pojam izravnog utjecaja – Kriteriji – Komisijina odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore – Tužba subjekta koji je u konkurentskom položaju s poduzetnikom korisnikom – Subjekt u konkurentskom položaju koji ne dokazuje izravan utjecaj na njegovo pravo da ne bude izložen narušenom tržišnom natjecanju – Nedopuštenost

(čl. 263. st. 4. UFEU-a)

(t. 21.-36.)

Kratak prikaz

Rješenjem Opere Pie d’Onigo/Komisija (T-491/17) od 24. rujna 2019. Opći sud odbacio je kao nedopuštenu tužbu za poništenje koju je Istituzione pubblica di assistenza e beneficenza „Opere Pie d’Onigo” (u daljnjem tekstu: OPO) podnio protiv odluke Europske komisije u kojoj je utvrđeno da talijanski propis koji isključuje samostalna neprofitna javna tijela iz programa socijalne sigurnosti koji se temelji na osiguranju ne predstavlja mjeru državne potpore u korist privatnih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga koji imaju pristup navedenom programu¹.

OPO je samostalno neprofitno javno tijelo koje pruža socijalnu i sanitarnu pomoć, osobito starijim ili osobama s invaliditetom. U pritužbi upućenoj Komisiji, OPO je ukazao na nejednako postupanje prema javnim i privatnim pružateljima socijalnih usluga u Italiji, s obzirom na to da samo potonji imaju pristup programu socijalne sigurnosti koji se temelji na osiguranju. U tom pogledu, OPO je ukazao na kako nejednakost postupanja prema javnim i privatnim pružateljima socijalnih usluga po pitanju pokrivenosti pružanja određenih usluga radnicima tako i činjenicu da

¹ Odluka C(2017) 1939 final od 27. ožujka 2017. o državnoj potpori SA.38825 „Navodna državna potpora u korist privatnih pružatelja socijalnih i sanitarnih usluga” (SL 2017., C 219, str. 1.).

ga je Talijanska Država klasificirala kao javno, a ne privatno tijelo. Komisija je pobijanom odlukom ipak utvrdila da nacionalne mjere iz pritužbe ne predstavljaju državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Tužba za poništenje koju je podnio OPO protiv te Komisijine odluke odbačena je kao nedopuštena jer OPO nema aktivnu procesnu legitimaciju.

U tom pogledu, Opći je sud najprije podsjetio da na temelju posljednjeg dijela rečenice četvrtog stavka članka 263. UFEU-a svaka fizička ili pravna osoba može pokrenuti postupak protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere. Što se tiče uvjeta izravnog utjecaja, Opći sud je usto naglasio da on zahtijeva da se kumulativno ispune dva kriterija, odnosno da osporavana mjera, s jedne strane, izravno proizvodi učinke na pravni položaj pojedinca i, s druge strane, ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast adresatima koji su zaduženi za njezinu provedbu s obzirom na to da ima isključivo automatsku narav i proizlazi iz samih propisa Unije, bez primjene drugih posrednih propisa.

Budući da uvjet koji se odnosi na izravni utjecaj zahtijeva da osporavani akt proizvodi izravne učinke na tužiteljev pravni položaj, Opći je sud zatim provjerio je li OPO izložio razloge zbog kojih ga pobijana odluka može dovesti u nepovoljan tržišni položaj i prema tome utjecati na njegov pravni položaj. Međutim, budući da je OPO propustio na primjeren način izložiti takve razloge, Opći je sud zaključio da kriterij izravnog utjecaja u ovom slučaju nije ispunjen. Stoga je Opći sud tužbu za poništenje u cijelosti odbacio kao nedopuštenu.